

jeg kan maasse indrømme, at det er vigtigt, saa maa det ærede Medlem ikke glemme, at netop den store Fortjeneste, han talte om, der er tilflydt Arbejderne i Mellemtiden, den glimrende Periode, som netop Aftiesvindelen og Svindelen i det Hele taget har foranlediget, gjør, at Arbejdsløsheden føles paa en ganske anden Maade nu, da man har vænnet sig til at faae mange flere Fornødenheder, end der ellers vilde være følt. Man har heller ikke kunnet forstaa — det kunde hverken det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) eller det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) — Grundene til, at Folkethingets Finantsudvalgs Flertal var fremkommen med Forslaget nu, da man dog har arbejdet hele Vinteren, uden at komme med det; man kunde ikke forstaa, at der kunde være anden Grund dertil, end at man vilde løbe omkap med Ministeriet, man vilde overbyde hinanden. Ja, det er besynderligt, hvorledes man ogsaa i saa Henseende tænker, om jeg maa gjentage det, overfladist, thi naar ærede Medlemmer blot vilde erindre, at der fra dette Things Flertals Side er vedtaget Lovforslag om Understøttelsesklasser endog saa 2 Aar i Træk, at der gjentagne Gange er vedtaget Forslag om Medsættelse af Toldden paa Livsfornødenheder og om Ophævelse af Toldden paa økonomiske Artikler, uden at det paa Grund af Ministeriets Modstand har kunnet gennemføres, og de saa vilde spørge sig selv, hvorledes Tilstanden havde været, naar disse Lovforslag vare blevene vedtagne, saa tænker jeg, at de kunde have givet sig selv Svar paa, hvorfor man ikke er fremkommet med dette Forslag tidligere. Jeg tror dog virkelig ikke, at der kan være Grund til at mistanke dette Thing eller dets Flertal for, at det ikke skulde være venlig findet og rede til at gjøre Noget for de mindre Bemidlede. Nei, derfor foresligger saa talende Kjendsgjerninger, — og Kjendsgjerninger ere jo haarndakkede Krabater — at man vanskelig skal faae Nogen til at tro det Modsatte. Hvorledes kunde det da falde Flertallet ind tidligere at komme med Forslag i den Retning, som det nu har gjort, naar man kjendte Ministeriets Forhold til Understøttelsesklasserne, dets Forhold til Beskatningslovene og dets Forhold til Formue- og Indkomstskatten? Men at man nu fremkommer med det synes ganske naturligt, thi efter den høitagede Conscilspræsidentens Udtalelser til Arbejderdeputationen og efter Blades Udtalelser, der staa ham meget nær, maatte man tro, at der nu skulde begynde en ny Æra for Regjeringen i Arbejderspørgsmaalet. Det udtales som saadant, og der siges endvidere, at det er netop en saadan Regjering, der kan gjøre Noget, en saadan stærk Regjering i Modsetning til den uvandede Liberalisme, hvorpaa Demokratiet nu staaar, hedder det; en saadan stærk Regjering er særlig kaldet til at løse Arbejderspørgsmaalet. Men, at en Million Kroners Udlaan ikke er i Stand til at løse

Arbejderspørgsmaalet, maa dog vel indrømmes fra alle Sider, ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Derfor synes jeg, at man meget godt kunde finde Grunde, uden at man behøvede at ty til Sligt, at man vil overbyde hinanden. Det synes nu at være en Feiltagelse eller rettere sagt en Opfattelse, der ikke har været rigtig, naar man har troet, at Ministeriet virkelig var beredt til at gjøre Noget, som kunde have Betydning for Arbejderklassen i det Hele. Jeg skal erkjende, og jeg skal gjentage det her, at det Forslag, som foreligger under Nr. 12, kunde der neppe under normale Forhold være Tale om, thi dersom vi tidligere havde haft en Regjering, der havde været i Overensstemmelse med Folkethingets Flertal eller med Folkethinget, føler jeg mig overtydet om, at der vilde have været truffet saadanne Foranstaltninger, at dette vilde have været overflødig. Dette er den simple Grund til, at man kan sige, at Forslaget under normale Forhold ikke vilde være fremkommet. Dermed vil jeg naturligvis ikke paa nogen Maade have sagt, at Forslaget ikke efter Omstændighederne er godt, thi det er min Overbevisning, at det efter Omstændighederne er saa godt som det kan være. Naar ærede Medlemmer have talt om, at det ikke kunde komme til nogen Nytte, saa vidner det om samme Mangel paa Kjendskab, som gav sig tilkjende i det af mig tidligere nævnte Exempel. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har megen Omhyggelighed for Hedesognene. Jeg takker ham for det; han sagde nemlig, at Flertallets Forslag ikke vilde komme Hedesognene synderlig til Nytte, hvor Befolkningen var spredt; men jeg skal troste det ærede Medlem med, at det netop vil komme disse udmærket til Nytte efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene; thi netop i de fattige Kommuner, hvor der bor ikke saa, som have et lille Sted til en Ko eller to, og som jeg tør tillade mig at tro kunne være meget haardt trykkede og maasse ikke mindst ere komne i Gjæld i denne haarde Tid, kan der ved dette Forslag bevirls en udmærket Lettelse og Hjælp for dem, idet de kunne faae en lille Gaandsræfning. Tror man, at det hos disse Medborgere vil give Anledning til Lediggang, saa viser det, at man i alt Fald daarlig kjender vor Dagleier- og Husmandsklasse paa Landet. Jeg har den Overthydning, at det vil være en Velgjerning mod Mange ogsaa i Byerne, som naturligvis kæmpe paa anden Maade og ogsaa kunne være komne i Forlegenhed; og skal Forslaget ikke gaa igjennem, det vil sige ikke blive endelig vedtaget, saa siger jeg, at Ministeriet og den Regjering, der modsætter sig det, maa bære Skylden for, at der ikke kommer Glæde og Tilfredshed ind i mangt et Hjem, hvor det ellers vilde være stet, thi det vil dog kunne ske ved Forslaget, om det end kan være mangelfuldt. Jeg skal indrømme, det kan være mangelfuldt; men